

Forfatter: Nansen, Peter

Titel: Udrag fra ANSIGT TIL ANSIGT

Citation: Nansen, Peter: "Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating", i Nansen, Peter: *Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating*, Gyldendal, 1908-09, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-nansen03ny-shoot-idm140127435248928/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter Bd. 3: Noveller; Skitser; Dramatiske Smaating

begejstrede Passus, han havde skrevet den foregaaende Aften, og som han havde fundet smukke, da han læste dem højt for sig selv i Stuens dæmpede Lampelys. Hvor de tog sig lyssky ud her i den stærke Sol, der brød Flosklernes tynde Skal og fløssede dem i Trevler, og hvor Billederne saå grelt-sminkede ud i det ædruelige Dagskær!

Han laa kuert og sammenkrøben under sit Livs haanende Anklager. Han forekom sig selv foragtelig og latterlig i sine ny elegante Sommerklæder, i sine lyse, pletfri Handsker og med sin sivtynde, guldknappede Stok, hvoraf intet var betalt, og han saå sig i Tankerne stillet sammen med sine Søsken- de i deres tarvelige Dragter. Og dem havde han altid beklaget, fordi de ikke kendte til at nyde Livet.

Han kom saa til at tænke paa, hvordan han da havde nydt Livet, og han lod alle de Kvindeskikkelser, der dannede Rammen om hans „Liv“, passere Revue.

Alle fortalte de ham, hvor smuk han var: alle elskede de hans Øjnes gaadefulde Spejl, hans Munds Amorsbue. Og *han*, han havde varme, hidsende Ord, bløde, smeltende Stemninger til dem alle, forstod saa godt at spinde dem ind i sig, at de aldrig uden Smerte slap ham. Men midt i al denne Rus stod han beregnende i sine Kærtegn, uden Kærlighed, uden stærke og løftende Følelser for en eneste. Det, han nød, var Tributen til sin Skønhed, de smigrende søde Ord, der kildrede hans Forfængelighed, og naar han havde nydt dette, kastede han den ofrende til Side, ikke plumpt og haardt, men saa blødt og varsomt, at han under Tiden ikke selv vidste, om det var ham eller hende, der rev Spindet itu.

Men *de* havde dog elsket; *han* naaede aldrig ud